

# Testify to Love

zorg \* begeleiding \* liefde \* aandacht  
voor gehandicapte kinderen in Oekraïne



Stefan & Margaretha Bakker • Zádor 186 • UA-90225 Mezővári • Oekraïne • testifytolove@outlook.com

Lieve  
allemaal,

## 2014 is begonnen!

In het begin van dit nieuwe jaar willen wij je middels deze eerste nieuwsbrief laten weten welke plannen voor ons liggen. Misschien heb je ons er al over horen praten, misschien komt dit nieuwtje voor jou als een verrassing: wij verhuizen dit jaar naar Oekraïne! Een land waar ons hart ligt; een land waarheen God ons zendt.



## Hoe het begon

Meerdere malen zijn wij, Stefan en Margaretha, voor een korte tijd naar Oekraïne vertrokken; een ontwikkelingsland dat in Oost-Europa ligt en grenst aan de landen Hongarije, Roemenië, Moldavië, Slowakije, Wit-Rusland en Rusland. Door het bezoeken en het opbouwen van relaties met lokale kinderen, gezinnen en projecten aldaar is bij ons het verlangen gegroeid om



voor langere tijd in Oekraïne te wonen en werken. Tijdens onze zoektocht in welk project wij onze handen uit de mouwen kunnen steken, zijn we terechtgekomen in de protestantse kerk in Transkarpatië, een landstreek in Oekraïne. Deze kerk werkt aan het oprichten van een kinderrevalidatiecentrum om gehandicapte kinderen in de omgeving van Beregszász te gaan opvangen. De voorganger van deze kerk vertelde ons het volgende: 'Wij zijn op zoek naar een chauffeur voor het halen en brengen van gehandicapte kinderen en een therapeut die passie heeft voor deze kinderen'. Dit kon géén toeval zijn! Dit is de plek waar wij ons gaan inzetten om gehandicapte kinderen en hun families in Oekraïne te geven wat zij nodig hebben: zorg en bovenal heel veel liefde.

dit kon géén  
toeval zijn!

Gehandicapt  
zijn in  
Oekraïne

## Kinderen met een verstandelijke of lichamelijke beperking zijn in Oekraïne een vergeten doelgroep.

Deze kinderen zijn vaak bestempeld als 'niet belangrijk' en 'geen toevoeging voor de maatschappij'. In Oekraïne is het oude communistische denken niet ongewoon. Kinderen met een (meervoudige) beperking

komen vaak hun eigen huis niet uit. Het kind heeft geen enkele uitdaging in zijn of haar leven.

De bevolking weet zich geen raad met deze kinderen en de familie schaamt zich vaak voor een kind met een beperking. Opvallend is dat je op straat bijna geen gehandicapte kinderen tegenkomt. Het hebben van een gehandicapt kind wordt soms ervaren als een straf. Door onvoldoende (medische)

kennis krijgen gezinnen onvoldoende begeleiding bij vragen als: 'Waarom kan mijn kind niet praten?' 'Waarom kan mijn kind niet leren lopen?' En wanneer ze deze vragen aan een arts stellen, haalt deze vaak zijn schouders op. Waarom zou je als arts tijd steken in een kind met een beperking? Verder moet je voor een medische ingreep heel veel betalen.

Daarnaast leven gezinnen vaak in armoede. Kinderen met een beperking hebben niet de mogelijkheid om naar (aangepast) onderwijs of naar een opvang te gaan. Dit betekent dat vader en/of moeder niet kunnen gaan werken, maar thuis moeten blijven. En dat terwijl twee inkomens noodzakelijk zijn om in je levensonderhoud te kunnen voorzien. In de maand december bezochten we Oekraïne opnieuw en schrokken we ervan dat de meeste levensmiddelen daar evenveel kosten als in Nederland. En dit terwijl een gemiddeld maandloon in Oekraïne slechts 150 euro bedraagt.



# Helena

– Altijd binnen

**Helena is een vrouw van 28 jaar.** Op jonge leeftijd is zij (zoals haar ouders vertellen) gehandicapt geraakt nadat een arts een geïnfecteerde naald heeft gebruikt. Helena woont met haar ouders boven in de bergen. Vader en moeder zijn te oud om alleen voor haar te zorgen. Daarom woont Helena's zus met haar drie kinderen bij hen in. Helena kan niet lopen, niet praten en niet zitten. Ze ligt altijd in een houten kinderbedje waar haar lijf eigenlijk veel te groot voor is en bijt op een stuk badstof. Er zitten vliegen op haar gezicht. Ze maakt met één arm steeds een wiegende beweging die net boven het houten schot van haar bed uitkomt. 'Ik voel de drang om mij over het houten schot heen te buigen om Helena te zien. Even moet ik mij dwingen om de lucht van incontinentie (er is geen incontinentiemateriaal) niet te ver mijn neus te laten binnendringen. Ik aai Helena over haar gezicht. Ze maakt geluid en lacht! Ik keuvel zachtjes tegen haar dat ze lief is en ze kijkt mij aan. In mijn ooghoeken zie ik dat moeder een traan van haar wang veegt'.

– Margaretha

# Viktorija

– Mijn kind blijft thuis

**Viktorija is het vijfde kind binnen het gezin.** Ze is verstandelijk beperkt en praat moeilijk. Bij haar geboorte werd duidelijk dat ze geopereerd moest worden aan haar voeten. Dit is gebeurd, maar artsen adviseerden ouders om Viktorija weg te brengen naar een kindertehuis. Dat geeft de harde realiteit

weer hoe gedacht wordt over een kind met een handicap. Ze heeft een korte periode in het kindertehuis gewoond. Toen vader en moeder haar bezochten, zagen zij hoe slecht het met haar ging. Haar ouders besloten haar weer mee te nemen naar huis – thuis bij haar broers en zussen. Ondertussen is Viktorija opgegroeid tot een tienjarig meisje dat volop meedraait in het gezinsleven. Ze leert de dagelijkse dingen van haar broers, zussen en zusje. Het doet haar goed om in een gezin te leven. Wij vragen ons af: wat was er geworden van dit meisje, alleen in een kindertehuis?



**Maria (12 jaar) is het oudste meisje van een gezin van drie kinderen.** Ze valt op in Beregszász, omdat moeder haar in een buggy mee naar buiten neemt. Veel gehandicapte kinderen komen nooit op straat. In de thuis-

situatie is moeders tijd gevuld met de zorg voor Maria. Moeder trekt haar onder haar oksels overeind zodat ze een paar stappen kan zetten en zet haar op een krukje aan tafel. Moeder laat trots zien wat Maria kan: de Hongaarse en de Oekraïense taal! Moeder is dapper en haar is aan te zien dat zij (in tegenstelling tot de lokale bevolking) vooruitstrevend over haar dochter denkt: Maria wordt in de thuissituatie erg gestimuleerd in haar ontwikkeling! Maar hoe zal het aflopen met de gehandicapte kinderen van wie de vader of moeder niet sterk genoeg is om deze stappen te nemen?

# Maria

– Dappere moeder

# Vergeet mij niet

– 54 gehandicapte kinderen

De belangrijkste groepen zijn verstandelijk gehandicapten kinderen en kinderen met een meervoudige lichamelijke handicap. Het hoogste doel vanuit de protestantse kerk is om gehandicapte kinderen te begeleiden naar een zo zelfstandig mogelijk leven en hierbij de familie te ondersteunen. Het doel is om gehandicapte kinderen een plaats te geven in de maatschappij door contacten met andere gehandicapten en de lokale bevolking aan te moedigen, zodat mensen veranderen in hun houding ten aanzien van het lot van gehandicapte kinderen.

Twaalf dorpen (en dus protestantse gemeenten) ondersteunen dit project, waardoor het project voldoende draagkracht heeft om te slagen: Cseltfalva, Bene, Sárosooszi, Nagymuzsaly, Borszova, Halábor, Mezovari, Badaló, Mezogecse, Csoma, Nagybakta en Macsola.

Tussen de dorpen Mezovari en Borszova is een oude fabriek opgeknapt en omgebouwd tot toekomstig revalidatiecentrum. De naam van dit revalidatiecentrum waar we kinderen mogen gaan opvangen is naar een bloem genoemd: **'Ne felejs el'**, wat betekent 'vergeet mij niet'.



De protestantse kerk van Transkarpatië trekt zich het lot van de gehandicapten in Beregszász en omgeving aan en heeft voor deze kinderen een project opgezet. Het project is nu kleinschalig gestart in enkele ruimten van het diaconaal centrum, alleen is deze locatie voor kinderen met een lichamelijke beperking niet goed bereikbaar. Op dit moment werkt men aan het realiseren van een kinderrevalidatiecentrum met aangepaste ruimten waar kinderen op een liefdevolle wijze tot bloei kunnen komen.



het revalidatiecentrum voor, tijdens en na de verbouwing



Het bijzondere aan dit project is dat er geen kinderen in het centrum komen te wonen. In Oekraïne worden vaak kinderen weggestopt in een kindertehuis en verder aan hun lot overgelaten. Vanuit dit project wordt uitgedragen dat het belangrijk is dat kinderen met een handicap (als het even kan) gewoon thuis blijven wonen en thuishoren in een gezin. Voor kinderen die door omstandigheden niet thuis kunnen wonen wordt geprobeerd om een christelijk pleeggezin te vinden. Het uitgangspunt is dat gehandicapte kinderen opgroeien in een gezin. Deze manier van denken is heel bijzonder in Oekraïne!

# Wat gaan we doen?

**Onze missie is dat elk kind, ondanks zijn beperkingen, geaccepteerd wordt in de maatschappij omdat hij of zij waardevol is in Gods ogen.** De vicieuze cirkel die bestaat ten aanzien van gehandicapten willen we doorbreken door Gods liefde door te geven aan het kind en gezinnen die een kind met beperking hebben gekregen. Vanuit de liefde van God willen wij er zijn voor gehandicapte kinderen in Oekraïne.

'Wij, de sterken, moeten de zwakken in hun kwetsbaarheid helpen en niet ons eigen belang dienen.' (Romeinen 15: 1)

'Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad'. (1 Joh. 4:19)

**Stefan zal zich gaan inzetten als taxichauffeur voor de kinderen.** Met een busje dat al aanwezig is op het project haalt hij kinderen op en brengt hen terug naar huis. Daarnaast is er nog heel veel klus- en onderhoudswerk aan

het centrum te doen waarmee Stefan samen met lokale werkers aan de slag kan. Zo zijn bijvoorbeeld kamers voor therapie klaar, maar liggen er ook plannen om een zwembadje te maken zodat ernstig gehandicapte kinderen zich in het water kunnen ontspannen.

**Margaretha gaat in het centrum aan de slag als (ergo)therapeut om kinderen met een handicap te begeleiding en te trainen in dagelijkse vaardigheden met als doel deze kinderen te leren zo zelfstandig mogelijk te zijn.** Voor meervoudig gehandicapte kinderen is het doel om te inventariseren hoe we, ondanks gebrek aan hulpmiddelen, toch het kind thuis het zo aangenaam mogelijk kunnen maken. Vaak weten ouders ook niet precies hoe ze het kind het beste kunnen verzorgen.

In het revalidatiecentrum werken we samen met meerdere lokale werkers: twee pedagogen en een fysiotherapeut. Ook wordt samengewerkt met een revalidatie-arts. Het plan is dat elk kind twee dagen in de week het centrum kan bezoeken.

# En nu concreet!

**Wij hopen eind maart voor eerst één jaar naar Oekraïne te vertrekken.** Wij zullen gaan wonen op een gedeelte van de bovenverdieping van het revalidatiecentrum. Ons appartementje hebben we afgelopen november bezocht. Het is ongelooflijk hoeveel werk vrijwillig wordt verzet, ook door de lokale bevolking! Wij gaan vrijwillig werken in het revalidatiecentrum onder leiding van bisschop Sándor Zán Fabian. Hij is verantwoordelijk voor alle activiteiten georganiseerd vanuit de Hongaarse protestantse kerken in Oekraïne.



Baan  
opgezegd!

Per 1 maart hebben wij beiden onze baan in Nederland opgezegd. Dat was een grote, spannende stap! Op dit moment zijn we bezig met het regelen van een visum. Verder denken we na over welke spullen we kunnen opslaan, zijn we bezig met het afsluiten van een goede verzekering en het leren van de Hongaarse taal.

Deze plannen geven een grote verandering in ons leven. Maar bij elke stap die we zetten voelen we ons gezegend en worden we door mensen om ons heen bevestigd!

**Wij zien toekomst in de gehandicapte kinderen in Oekraïne.**

**Jij ook?**

Om ons werk mogelijk te maken zoeken wij sponsors. Een gedeelte kunnen we bekostigen vanuit onze eigen 'spaarpot', maar verder zullen wij beiden moeten gaan leven van giften. We hebben berekend 500 euro per maand nodig te hebben. Door ons te sponsoren maakt u het mogelijk dat wij, mede namens jou, kunnen omzien naar kinderen met een handicap in nood.

**Het gaat niet om ons, maar om het kind dat door dit project heen mag weten en voelen dat hij of zij het waard is!**

## ORA en ons thuisfront

Dit zendingsinitiatief valt onder de paraplu van Stichting ORA zending & hulpverlening in Nieuwleusen. ORA is een interkerkelijke hulporganisatie en ondersteunt zendingsinitiatieven in 23 landen in Azië, Afrika en Oost-Europa. ORA faciliteert ons werk op publicitair en administratief gebied.

Vanuit Nederland worden we gesteund door een vast team. Het onderhoudt wekelijks contact met ons, promoot ons werk in Nederland en helpt bij het regelen van praktische zaken als verhuizen, huisvesting tijdens verlof naar Nederland en het opzetten van sponsoracties.



Wil je onze nieuwsbrief ontvangen?  
Stuur dan een email met je adresgegevens naar thuisfront-bakker@outlook.com

Wilt u meehelpen? Gebruik de bijgaande machtigingskaart.

Giften zijn belastingaftrekbaar en kun je overmaken aan:

ANBI

ING 2331201 / NL55INGB0002331201 • Stichting ORA inz. Testify to Love  
Westeinde 102 • 7711 CN NIEUWLEUSEN



COLOFON



Stefan & Margaretha Bakker  
Zádor 186  
UA-90225 Mezővári  
Oekraïne  
testifytolove@outlook.com

Thuisfront:  
Harmen Brouwer  
Anna-Martha Meedendorp  
Fabian en Anke Aalberts  
Liesbeth Dekker

Correspondentie:  
Harmen Brouwer  
De Kievit 5  
7701 KZ Dedemsvaart  
0523-616295  
thuisfront-bakker@outlook.com

Administratie:  
Stichting ORA zending & hulpverlening  
Westeinde 102 • 7711 CN NIEUWLEUSEN  
0529 - 402 906  
info@stichtingora.nl  
www.stichtingora.nl



t e s t i f y t o l o v e n l